

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0044/2006

27.2.2006

RAPORT

Ühenduse elavhõbedaalne strateegia
(2005/2050(INI))

Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon

Raportöör: Marios Matsakis

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
EXPLANATORY STATEMENT	10
MENETLUS	14

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ühenduse elavhõbedaalse strateegia kohta (2005/2050(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile ühenduse elavhõbedaalse strateegia kohta (KOM(2005)0020);
 - võttes arvesse PARCOMi otsust 90/3 olemasolevate kloorleeliste tehaste atmosfääriheitmete vähendamise kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit (A6-0044/2006),
- A. arvestades, et elavhõbe ja selle ühendid on erinevates ökosüsteemides elavatele inimestele ning taimedele ja loomadele väga mürgised;
- B. arvestades, et elavhõbe on püsiv ja võib keskkonnas muutuda metüülelavhõbedaks –kõige toksilisem elavhõbedaühend – mis läbib kergesti nii platsentaarbarjääri kui ka vere-aju barjääri ja võib kahjustada aju arengut;
- C. arvestades, et nõuetekohaselt ladustatud ja eraldatud elavhõbedat, mis aurustumise puudumisel ei kujuta endast mingit võimalikku ohtu, tuleb ikkagi hoida turvalistel objektidel, kus on võimalik vajaduse korral kiiresti sekkuda ja mida jälgitakse pidevalt;
- D. arvestades, et elavhõbedasaaste on ulatuslik, püsiv ja hajus probleem, mis ulatub saasteallikaist kaugele üle riigipiiride, saastades nii Euroopa kui ka maailma toiduvarusid; arvestades, et komisjoni ettepanek ühenduse elavhõbedaalse strateegia kohta on oluline panus kõnealuse ülemaailmse ohu takistamiseks, kuid inimeste tervise ja keskkonna kaitsmiseks on vaja võtta edasisi siduvaid meetmeid rahvusvahelisel ja ELi tasandil;
- E. arvestades, et komisjon märkis laiendatud mõju hinnangus, et elavhõbedast tingitud tervist kahjustava mõju ulatust ei teata ja seetõttu on vaja rohkem teavet tervishoiukulude kohta; arvestades, et edasised uuringud ei tohiks siiski põhjustada viivitusi ühenduse strateegias;
- F. arvestades, et elavhõbe ja selle ühendid on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik¹ (vee raamdirektiiv), loetletud prioriteetsete ohtlike ainetena; arvestades, et nimetatud muudetud direktiivi artikli 16 lõige 8 sätestab nõude, et komisjon esitaks ettepaneku prioriteetsete ohtlike ainete vettejuhtimise, heidete ja kao lõpetamiseks või järkjärguliseks kõrvaldamiseks 2003. aasta detsembriks, aga ettepanekut ei ole seni esitatud;

¹ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud otsusega nr 2455/2001 (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- G. arvestades, et EL on maailma suurim elavhõbeda eksportija, ning arvestades, et ELi ekspordikeeld aitaks märkimisväärselt kaasa elavhõbedakaubanduse pidurdamisele ja ülemaailmse elavhõbedapakkumise vähendamisele;
- H. arvestades, et PARCOMi otsuse 90/3 alusel peab ELi elavhõbedaelemendi kloorleeliste tööstus – ELi suurim elavhõbedavaldaja – järgmise viie aasta jooksul käibelt kõrvaldama 12 000 tonni elavhõbedat; arvestades, et EL peab kõnealuse elavhõbeda ülejäägi väljaveo lõpetamisel kiiresti tegutsema, et vältida keskkonnakahjustusi kolmandates riikides, eriti seetõttu, et ELi elavhõbeda väljavedu soodustab elavhõbeda jätkuvat ja väga saastavat kasutamist kulla kaevandamisel, ning arvestades, et kogu see elavhõbeda ülejääk tuleb edasiste keskkonnakahjustuste vältimiseks ohutult ladustada ELis;
- I. arvestades, et Hispaanias Almadénis on elavhõbedat kaevandatud sajandeid, ning arvestades, et nende kaevanduste sulgemisega peavad vastavates piirkondades kaasnema majanduslikud ja sotsiaalsed ümberkorraldusmeetmed;
- J. arvestades, et on vajalik kiiresti määratleda koht, kus oleks tagatud kogu Euroopa elavhõbedaülejäägi ohutu ladustamine;
- K. arvestades, et põhiliseks elavhõbedaheitmete allikaks on söe põletamine, ning arvestades, et suurtest põletusseadmetest lähtuvaid heitmeid käsitletakse ühenduse õigusaktides (nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiiv 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta¹ (IPPC direktiiv) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiiv 2001/80/EÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta²);
- L. arvestades, et hambaamalgaamis kasutatav elavhõbe on teisel kohal ühiskonnas leiduvast elavhõbedakogusest arvestades, et enamikule arenenud riikide rahvastikust on kõige sagedasemaks elavhõbedaga kokkupuute allikaks elavhõbedaurude sissehingamine hambaamalgaamist; arvestades, et krematooriumide heitkogused on märkimisväärselt elavhõbedareostuse allikaks tulevikus, kui ei rakendata saastetõrjetehnoloogiaid, mis võimaldavad heitkoguseid oluliselt vähendada;
- M. arvestades, et elavhõbeda asendamine tarbijatele ja ametialaseks kasutuseks mõeldud mõõte- ja juhtseadmetes on tõhus viis käsitleda nende seadmete kasutamisest ja kõrvaldamisest tulenevaid vältimatuid heitmeid;
- N. arvestades, et majapidamisjäätmetest tulenev elavhõbedasaaste on suurenev probleem, ning arvestades, et kõigi ühiskonnas käibelolevate elavhõbedat sisaldavate toodete jaoks tuleb kehtestada kohustuslikud lahuskogumise ja käitlemise süsteemid;
- O. arvestades, et metüülelavhõbedaga puututakse kokku peamiselt toidu kaudu, ning arvestades, et metüülelavhõbe ladestub ja kontsentreerub eriti hästi veekeskkonna toiduahelas, mis muudab eriti ohustatuks rohkesti kala ja mereande tarbiva elanikkonna;
- P. arvestades, et elanikkonna tundlike rühmade (imikud, lapsed, rasedad naised ja fertiilses

¹ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26.

² EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1.

eas naised) kokkupuudet elavhõbedaga tuleb vähendada; arvestades, et kõnealuse vähendamise mõju tuleb tõhusalt jälgida; arvestades, et kogu elanikkonda ja eriti elanikkonna tundlikke rühmi tuleb teavitada ja harida ning hoiatada elavhõbeda ja selle ühenditega saastunud toiduainetega seonduvate võimalike riskide eest;

- Q. arvestades, et ka selliste elavhõbedaallikate nagu amalgaami, elavhõbedat sisaldavate vaktsiinide ja desinfektsioonivahendite tähtsust tervisele tuleb eraldi uurida;
- R. arvestades, et EL peaks välja töötama ülemaailmsed meetmed elavhõbeda nõudluse ja pakkumise oluliseks vähendamiseks ning kogu elavhõbedakaubanduse kontrollimiseks; arvestades, et EL peaks võtma ühenduse tasandil õiguslikult siduvaid meetmeid, et saavutada vajalik usaldusväärsus rahvusvahelisel tasandil tegutsemiseks;
- S. arvestades, et 2010. aastaks, kui strateegia üle vaadatakse, peavad olema tehtud pinnase, õhu ja vee mõõtmised, need peavad olema üldsusele kättesaadavad ja neid tuleb ülevaatamisel arvestada;
- T arvestades, et elavhõbeda seondamine sõltub mõningal määral bioloogilisest kättesaadavusest erinevates kohaliku tasandi ökosüsteemides,
1. tervitab komisjoni teatist ühenduse elavhõbedaalase strateegia kohta ning rõhutab üldist lähenemist, mille eesmärkideks on elavhõbeda heitkoguste ning nõudluse ja pakkumise vähendamine Euroopa tasandil, elavhõbeda ülejääkide käitlemine ja elavhõbedaga kokkupuutumise eest kaitsmine;
 2. rõhutab antud kontekstis seda, kui olulised on ELi jätkuvad rahvusvahelisel tasandil Euroopa naabruse ja partnerluse instrumendi kaudu tehtavad jõupingutused elavhõbeda heitkoguste ja kasutusala oluliseks vähendamiseks ülemaailmses ulatuses, arvestades, et on olemas alternatiive, ning samas ka elavhõbeda esmatootmise järkjärguliseks lõpetamiseks ja ülejääkide uuesti käibelelaskmise vältimiseks;
 3. rõhutab vajadust, et ühenduse strateegiale järgneksid võimalikult kiiresti konkreetsed meetmed ja õigusaktid;
 4. rõhutab eelnevat arvestades seda, kui oluline on komisjoni ennetav ettepanek lõpetada järk-järgult metallilise elavhõbeda ja selle ühendite eksport ühendusest, ning palub komisjonil tagada ELi elavhõbeda ekspordikeelu kehtestamine nii kiiresti kui võimalik ja hiljemalt aastaks 2010;
 5. kutsub komisjoni üles esitama enne 2008. aasta märtsi ettepanekuid elavhõbeda ja selle ühendite liikmesriikidevahelise impordi ja ekspordi ning ühendusse impordi ja ühendusest ekspordi jälgimise meetmete kohta, mis tuleks kehtestada enne ekspordikeeldu;
 6. palub komisjonil laiendada olemasolevat elavhõbedat sisaldavate seepide ekspordikeeldu, mis kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 304/2003 ohtlike kemikaalide ekspordimise ja importimise kohta¹, teistele

¹ ELT L 63, 6.3.2003, lk 1.

elavhõbedatoodetele, millele ELis kohaldatakse või hakatakse peagi kohaldama kasutamise- ja turustamispiiranguid;

7. palub seega komisjonil esitada ettepanekuid õiguslikult siduvate meetmetekohta, et tagada kogu kloorleeliste tööstusest lähtuva elavhõbeda uuesti käibeleelaskmise peatamine, ohutu ladustamine turvalistes ladustamiskohtades, pidev jälgimine ja asukoht, kus vajaduse korral on võimalik viivitamata aktiivselt sekkuda;
8. palub komisjonil lisaks eeltoodule tagada, et vastavas metallilise elavhõbeda ülejäägi ladustamise instrumendis oleksid järgmised elemendid: minimaalsed ohutusstandardid, regulaarne ja läbipaistev aruandlus, etteplaneerimine ja kavad, trahvid ja sanktsioonid;
9. palub komisjonil tõsta avalikkuse teadlikkust, korraldades teavituskampaaniaid terviseriskide, kokkupuuteriskide ja keskkonnaprobleemide kohta, mida elavhõbe võib põhjustada;
10. rõhutab lisaks seda, kui oluline on kohaldada elavhõbeda ülejäägi ladustamisel põhimõtet, mille kohaselt saastaja maksab; rõhutab, et elavhõbeda ülejäägi turvalist ladustamist peavad rahastama selle tootmise eest vastutavad tööstussektorid;
11. kutsub komisjoni üles samal ajal tagama, et Euroopas esmatoodetud elavhõbedat ei lastaks käibe Euroopa ja/või maailmaturul;
12. rõhutab, et põhiliseks elavhõbedaheitmete allikaks on söe põletamine, ning palub komisjonil võimalikult kiiresti kehtestada IPPC direktiivi alusel või eraldi õigusaktis vähemalt elavhõbeda heitkoguste piirväärtused kõigist asjaomastest tegevustest ja eelkõige suure- ja väikesemahulistest söepõletusprotsessidest tulenevate heitmete kohta;
13. kutsub komisjoni üles tagama lühema tähtaja jooksul IPPC direktiivi range rakendamise, pidades silmas, et elavhõbe-elektrolüüsi kloorleeliste tööstuses ei peeta parimaks võimalikuks tehnoloogiaks;
14. kutsub komisjoni üles võtma vajalikke meetmeid ja teha lähiajal ettepanek riiklike emissioonikoguste ja õhus sisalduva elavhõbeda piirarvude kehtestamiseks olemasoleva või eraldi õigusaktiga;
15. kutsub komisjoni üles rakendama meetmeid PARCOMi otsuse 90/3 rakendamiseks, et sulgeda järk-järgult elavhõbedaelementi kasutavad kloorleeliste tehased võimalikult kiiresti ja hiljemalt aastaks 2010;
16. palub komisjonil võtta lühema tähtaja jooksul lisameetmeid krematooriumide heitkoguste kontrolliks, arvestades, et krematooriumid on suurenevaks ja murettekitavaks heitmete allikaks;
17. toetab komisjoni ettepanekut paluda meditsiiniseadmete ekspertrühmal vaagida elavhõbeda hambaamalgaamis kasutamise võimalikke ohte ning nõuab samas tungivalt, et komisjon võtaks meetmeid hambaamalgaami jäätmeid puudutavate ühenduse nõuete õige rakendamise tagamiseks;

18. palub komisjonil piirata tarbijatele ja ametialaseks kasutamiseks mõeldud elavhõbedat sisaldavate mõõte- ja juhtseadmete turustamist ja kasutamist (eriti kodumajapidamistes, tervishoiuasutustes, koolides, teadusuuringuid teostavates institutsioonides), võimaldades teha mõningaid erandeid, kui sobivaid alternatiive pole veel saadaval; kõnealused erandid peaksid kehtima ka üksikutel muuseumikollektsioonide ja tööstuspärandi säilitamise juhtudel;
19. palub komisjonil võtta lühema tähtaja jooksul meetmeid, et tagada kõigi praegu ühiskonnas käibelolevate elavhõbedat sisaldavate toodete (mitte ainult elektri- ja elektroonikaseadmete) lahuskogumine ja ohutu käitlemine;
20. kutsub komisjoni üles käsitlema elavhõbedat kasutamist vaktsiinide tootmises, mida on mainitud ka nõukogu 24. juuni 2005. aasta järeldustes, ning andma sellele hinnangut eesmärgiga saavutada sellise kasutuse piiramine ja täielik keelustamine, kui on olemas sobivad ja ohutud alternatiivid, ning toetada teadusuuringuid, mille eesmärgiks on võimalused võtta tulevikus arengumaades kasutusele tiomersaalivabad multidoosilised vaktsiinid;
21. kutsub komisjoni üles tagama, et elavhõbedaalased teadusuuringud seatakse prioriteediks ning nende jaoks eraldatakse asjakohaseid vahendeid teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi ja muude asjakohaste rahastamismehhanismide kaudu;
22. kutsub komisjoni üles tagama, et kõik ülejäänud kasutusala, mida esitatav strateegia ei hõlma, asendatakse võimaluse korral ohutute alternatiividega vastavalt kavandatud REACH-määrusele, kui see vastu võetakse;
23. rõhutab kokkupuutumise eest kaitsmise ja mõistmise parandamise meetmete väljatöötamise tähtsust ning kinnitab üldsuse teadlikkuse, teavitamise ja harimise olulisust eelkõige selles osas, mis puudutab elavhõbedaga kokkupuutumisest tulenevaid terviseriske; rõhutab vajadust pääseda ligi keskkonnateabele vastavalt Aarhuse konventsioonile;
24. kutsub komisjoni üles uurima võimalusi teha liikmesriikidele kohustuslikuks aruandlus Euroopa Toiduohutusametile (EFSA) elanikkonna ohustatud rühmade toidus sisalduva elavhõbedat tarbimise andmete kohta ning paluda tervise ja keskkonnanõuete teaduskomiteel läbi viia elavhõbedat riskianalüüs elanikkonna ohustatud rühmade osas;
25. kutsub komisjoni selles kontekstis üles seadma prioriteediks elanikkonna ohustatud rühmade elavhõbedat kahjulikust mõjust teavitamise rahastamine ja heade tavade jagamine;
26. kutsub komisjoni üles läbi viima üldine tervisemõju hindamine, et uurida elavhõbedasaastest tingitud tervisekulutusi, sh Euroopa laste elavhõbedat kokkupuutest tingitud intellektuaalsete võimete vähenemine;
27. kutsub komisjoni üles täitma võimalikult kiiresti oma vee raamdirektiivist tulenevat kohustust esitada juba 2003. aasta detsembriks piisavad heidete kontrollimeetmed ja kvaliteedistandardid elavhõbedat ning selle ühendite veekeskkonda juhtimise, heidete ja

kao järkjärguliseks kõrvaldamiseks;

28. tervitab komisjoni ettepanekut jätkata erinevate kalaliikide ja mereandide konkreetse toiduks tarvitamise uurimist ohustatud elanikkonna rühmade hulgas ning peab seda üheks kiireloomulisemaks meetmeks, mis tagab ohustatud elanikkonnarühma metüülelavhõbedaga kokkupuute vähenemise allapoole rahvusvaheliselt tunnustatud ohutut taset;
29. kutsub komisjoni üles tagama, et võimalikult kiiresti algatataks programm kogu Euroopas kalades ja sealhulgas ka suurtes röövkalades sisalduva metüülelavhõbede taseme analüüsimiseks ning nende faktorite uurimiseks, mis mõjutavad elavhõbede imendumist ja/või osakaalu, mille põhjal Euroopa Toiduohutusamet (EFSA) saaks välja anda kõrge elavhõbedasisaldusega kala tarbimissoovitused, pöörates erilist tähelepanu ohustatud elanikkonnarühmadele mõeldud suunistele; on seisukohal, et selline programm peaks arvesse võtma konkreetseid ohte seoses asjaoluga, et teatavad ökosüsteemid muudavad teistest kergemini elavhõbedat bioloogiliselt kättesaadavaks metüülelavhõbedaks;
30. kutsub komisjoni üles samas kontekstis tagama, et elavhõbe, eriti ohustatud elanikkonnarühmade hulgas, kaasataks 2004.–2010. aasta Euroopa keskkonna ja tervise tegevuskavas (KOM(2004)0416) algselt ettenähtud bioseireprogrammi, nagu nõudis Euroopa Parlament oma sellekohases 23. veebruari 2005. aasta resolutsioonis;
31. tervitab nõukogu järelust, milles tunnistatakse, et ühenduse elavhõbedaalase strateegia tulemusena tekivad Hispaanias Almadénis asuvate pikaajaliste traditsioonidega elavhõbedakaevanduste sulgemise tagajärjel keskkonna- ja sotsiaalprobleemid; soovib komisjonil võtta piisavaid kompensatsioonimeetmeid ja tagada nende nõuetekohane rahastamine, et võimaldada vastavatel elavhõbedakaevanduste sulgemisest mõjutatud piirkondadel leida elujõulisi majanduslikke ja sotsiaalseid alternatiive; rõhutab, et tuleks kaaluda võimalust ladustada olemasolev metallilise elavhõbede varu või kogu Euroopa tööstuses kõrvaltootena tekkinud metalliline elavhõbe, kuid mitte elavhõbede jäätmed, ohutult Almadénis, kasutades seega ära sealset infrastruktuuri, kohalikku tööjõudu ja tehnoloogilist oskusteavet;
32. toetab meetmeid, mis tagavad saastunud objektide (suletud kaevandused, tööstusobjektid või neis tekkinud jäätmete ladustamise kohad) järelevalve ja keskkonna taastamise, järgides põhimõtet, et saastaja maksab;
33. tervitab kõiki komisjoni rahvusvahelisel tasandil kavandatud meetmeid ja rõhutab, kui oluline on see, et komisjon ja liikmesriigid toetavad ning soodustavad rahvusvahelist tegevust eesmärgiga saavutada kokkulepe ülemaailmse elavhõbedaalase õigusakti rakendamiseks;
34. toetab tugevalt algatusi, millega soovitakse allutada elavhõbe Rotterdami ja/või Baseli konventsiooni PIC-protseduurile, et suurendada elavhõbedakaubanduse läbipaistvust;
35. rõhutab ka ELi koostöö olulisust peamiste kaevandusriikide Alžeeria ja Kõrgõzstaniga, et vastavaid meetmeid toetades lõpetada järk-järgult esmatoodetud elavhõbede tulek maailmaturule;

36. rõhutab ELi tegevuse olulisust kahepoolsete kohtumiste algataja ja korraldajana teiste piirkondadega nagu G77 riigid ja Hiina, et valmistuda paremini eelseisva UNEP nõukogu 2007. aasta kohtumise ajaks kavandatud läbirääkimisteks;
37. palub komisjonil uurida võimalust pakkuda tehnilist abi ja oskusteavet asjassepuutuvatele arengumaadele ja üleminekujärgus majandusega riikidele, et järk-järgult kõrvaldada elavhõbeda ja selle ühendite kasutusala ja heitmed;
38. rõhutab, et lisaks tuleb vähendada elavhõbeda kasutamist teise ja kolmanda maailma riikides;
39. palub komisjonil eelnevat arvestades paluda liikmesriikidel anda aru kõikidest elavhõbedaga seotud tegevustest ja projektidest arengumaadega, eesmärgiga teha kindlaks, kus on vaja ELi vahendite tõhusamat kasutamist;
40. kutsub komisjoni üles piirama elavhõbeda kasutamist kulla kaevandamisel, edendades samal ajal elavhõbedat mittekasutavaid sobivaid tehnoloogiaid, ning lisaks esitama ettepanekut positiivse märgistussüsteemi loomiseks kulla jaoks, mis on kavandatud elavhõbedat kasutamata, hõlmates Euroopa Liidus ja väljaspool seda töödeldud kulda;
41. peab ekspertrühma koosseisu määramisel ülioluliseks, et oleks tagatud tasakaal hambaarstide, toksikoloogide ja keskkondliku meditsiini ekspertide vahel;
42. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

EXPLANATORY STATEMENT

Introduction

Mercury is a [heavy metal](#), sometimes known as quicksilver, which occurs naturally in the environment in different chemical forms. Mercury is the only metal that in its pure form is a liquid and at room temperature it slowly forms a vapour. Natural events (e.g. volcanic activity, weathering of rocks) and human activities (e.g. mining, burning fuel) can cause mercury release into the environment. Mercury placed on the world market has been obtained mainly from [cinnabar](#) mines located in Spain, China, Kyrgyzstan and Algeria. It can also be recycled from industrial processes.

Mercury deposits at Almadén in Spain account for the largest quantity of liquid mercury metal produced in the world. Its total production from historical times is approximately 250,000 metric tons, which is approximately one third of the entire quantity produced worldwide. Mercury has been mined at Almadén for more than 2,000 years and is the nucleus of social economic activity in that region.

Mercury and its compounds are highly toxic to humans, ecosystems and wildlife. It is a global, diffuse and persistent pollutant. Mercury can change into the environment into methylmercury, its most toxic form, which readily passes both the placental barrier and the blood-brain barrier with the risk of causing damage to the nervous system, and thus making it particularly harmful to foetal development.

Mercury is a global threat. It crosses national or regional boundaries, travelling long distances through the atmosphere, contaminating European and global food supplies at levels posing a significant risk to human health.

The European Union is the world's largest mercury exporter, having been responsible for some 30% of global consumption in 2001-2003. EU leadership in dealing with global mercury problems is therefore clearly an economic, political and moral imperative. Community action as well as international commitment is necessary for the protection of human health and the environment. The Community Strategy concerning Mercury with its integral approach is therefore an important contribution in tackling this global threat.

I. Export Ban and safe storage

The Commission plans the phasing out of mercury exports from the Community, with the introduction of an export ban by 2011. However, this ban should be introduced as soon as possible, and by 2010 at the latest. Coupled with international action as proposed by the UNEP Governing Council resolution adopted in February 2005 and the GEF/UNDP/UNIDO Global Mercury Project, pressure is building with actions geared at reducing the global demand for mercury.

It is estimated that the EU chlor-alkali industry will have some 12.000 tonnes of mercury destined for decommissioning over the next 15 years. This surplus of mercury must be safely stored in secure sites, continuously monitored and located where intervention can take place immediately if necessary.

II. Emission limit values

The main source of emissions from mercury is the burning of coal. Implementation of existing instruments such as directive 2001/80/EC to reduce sulphur dioxide will bring some reductions to mercury emissions. However, particularly elemental mercury (with a lifetime in the atmosphere of up to one year), which can travel globally, will still be released in the environment contributing to the global pollution. Therefore, emission limit values for mercury from large combustion plants and other related activities should be introduced as soon as possible in IPPC directive 96/61/EC, and/or in a separate legislative document. Considering that various control options already exist, such as abatement techniques, use of low-mercury coal, coal cleaning or switching to a cleaner fuel. Furthermore, as is mentioned in the Strategy, international action under the Protocol on Heavy Metals under the Long-Range Transboundary Air Pollution Convention (LRTAP) should also be taken into consideration.

Emissions from small-scale combustion facilities are presently not regulated under Community law; emission limit values for such installations should also be set through a Community instrument, since the cumulative effect of mercury emissions from these installations contributes substantially to the overall level of emissions.

Furthermore, mercury emissions from crematoria are an increasing source of pollution, and should be controlled at EU level. Legislation is already in place in Denmark, the Netherlands, Germany and the UK, and should be harmonised before more Member States adopt their own legislation. The relevant OSPAR recommendation covers only 12 out of the 25 Member States and no sanctions are foreseen in case of no implementation.

III. Ban of Mercury in measuring and control equipment

The only effective way of addressing inevitable mercury emissions from use and disposal of measuring and control equipment is by substituting mercury in these product categories. Examples of restricting the use of hazardous chemicals in products already exist in the EU legislation e.g. directives 76/769, 2002/95. Consequently, the marketing and use of mercury in all measuring and control equipment for consumer and professional uses (especially in household, healthcare facilities and schools) should be restricted, allowing for some exemptions where adequate alternatives are not yet available. Derogations should be limited in time, to provide incentives for research and development in order to encourage a shift to alternative substances and techniques by the industry concerned. Several Member States such as Sweden, Denmark and the Netherlands have experience of successfully implementing such restrictions.

IV. Collect and treat Mercury Waste

Separate, safe collection and treatment measures must be put in place for those products containing mercury already circulating in society. Much of the mercury containing waste comes from households and might be released in a non-controlled way in the environment. The Commission should propose measures under the Strategy aiming at dealing with this problem. In the same way, Community requirements on treatment of waste from dental amalgam must be properly applied.

V. Protect against and inform about risks of Mercury

Given that mercury has bioaccumulative and biomagnifications properties and given the dangers associated with mercury exposure to brain development, it is essential that vulnerable groups of the population (children, pregnant women and women of childbearing age) are well informed and alerted of the possible risks of some fish consumption. As recommended by EFSA, exposure to mercury of these vulnerable groups of the population need to be monitored, and recommendations on dietary intake of fish and seafood need to be set. Such monitoring should be part of the environment and health monitoring system and the biomonitoring programme, originally envisaged under the Environment and Health Action Plan 2004-2010.

VI. Vaccines

Mercury is contained in vaccines in the form of thimerosal, also known as thiomersal, containing approximately 50% ethylmercury by weight, and it is used as a preservative, to prevent the growth of microbes. While at this point there is still significant controversy over whether or not thimerosal in vaccines causes adverse health effects in humans, it is important to note that in 1991 the World Health Organization (WHO) concluded that a safe level of mercury exposure below which no adverse effects occur, had never been established. Some measures have already been taken in different Member states: In August 2004 in the UK the Department of Health and Social Security announced that it would no longer use thimerosal in infant vaccines; in Denmark, the National Central Laboratory of the Danish Health System has not used thimerosal in vaccines for children since 1992. The situation, regarding the case of mercury in vaccines, in other Member States is not clear.

VII. Support and promote international action

The European Union and the Member States need to intensify its international efforts and strive for global measures to control mercury emissions, demand and supply globally. Given the transboundary nature of mercury contamination, efforts have to be undertaken with a view to agreeing on an international legislative instrument on mercury. Co-operation should be strengthened in the way of financial and technical assistance with the two main mercury mining countries Algeria and Kyrgyzstan, in order to encourage phasing out of primary mercury production. Bilateral contacts should be intensified in preparation for the UNEP Governing Council in 2007, with countries such as China, India, Russia and the G77, which are all increasingly dependent on solid fuels for coal-fired power plants.

Conclusions/ Recommendations

Mercury is toxic to humans, ecosystems and wildlife and it constitutes a transboundary global threat. The problem of mercury contamination is complex and measures need to be taken on several fronts in order to diminish the associated health and environment risks significantly. The Commission Strategy concerning mercury is a welcome step in the right direction. The actions proposed in the strategy need to be followed by legislative measures in the following areas:

- emission limit values for relevant activities
- abatement technique to be compulsory for crematoria
- an export ban of mercury by 2010
- safe storage of surplus mercury
- control and treatment of waste from dental amalgam
- restrict the use of mercury in dental amalgams
- a ban on mercury use in control and measuring equipment where safe alternatives exist.

MENETLUS

Pealkiri	Ühenduse elavhõbedaalne strateegia	
Menetluse number	2005/2050(INI)	
Menetluse alus kodukorras	art 45	
Vastutav komisjon istungil teadaandmise kuupäev	ENVI 12.5.2005	
Arvamuse esitaja(d) istungil teadaandmise kuupäev	ITRE 12.5.2005	
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	ITRE 14.7.2005	
Tõhustatud koostöö istungil teadaandmise kuupäev	Ei	
Raportöör nimetamise kuupäev	Marios Matsakis 24.5.2005	
Arutamine parlamendikomisjonis	21.11.2005	24.1.2006
Vastuvõtmise kuupäev	22.2.2006	
Lõpphääletuse tulemused	poolt:	50
	vastu:	1
	erapooletuid:	0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Liam Aylward, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Hiltrud Breyer, Martin Callanan, Dorette Corbey, Avril Doyle, Jillian Evans, Anne Ferreira, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Mary Honeyball, Marie Anne Isler Béguin, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Urszula Krupa, Aldis Kušķis, Marie-Noëlle Lienemann, Marios Matsakis, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Karin Scheele, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seiber, Kathy Sinnott, Jonas Sjöstedt, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Anders Wijkman	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige / asendusliikmed	María del Pilar Ayuso González, Philip Bushill-Matthews, Bairbre de Brún, Milan Gaľa, Erna Hennicot-Schoepges, Miroslav Mikolášik, Renate Sommer	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige / asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Miguel Angel Martínez Martínez	
Esitamise kuupäev – A6	27.2.2006	A6-0044/2006